

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

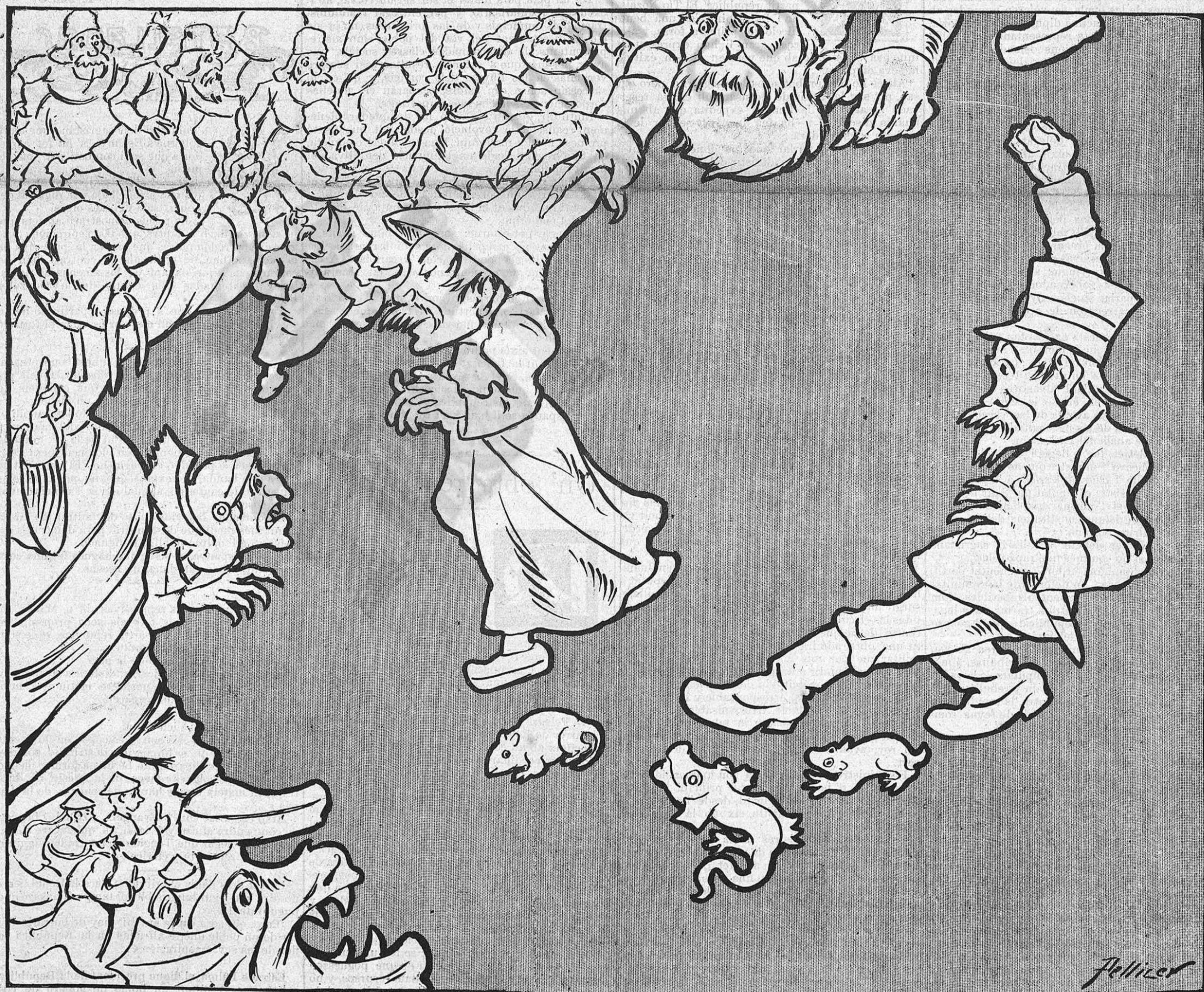
CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ. NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico
y Extranjer, 2'50

Mapa del teatro de la guerra rus-japonesa

Dels innumerables mapas—que haurà vist el bon lector,
aquest es sens dupte l' únic—que no conté cap error.

Després d' una broma, l' altra

A la gent desocupada,
si vol, may li falta feyna:

quan ha fet el Carnestoltes,
comensa á fer la Quaresma.

DE DIJOUS A DIJOUS

L'esperit republicà va posar-se en ebullició en les festes commemoratives del 11 de febrer. No en va l' govern de n' Maura havia tractat de cohibir les lliures expansions de nosaltres corregionalistes, prohibint tota manifestació pública i posant tota mena de trabas a les reunions privades que no hi ha medi legal de impedir, per mes que hi hagi sempre medi arbitrari per dificultar-les. Una vegada mes havia de significar-se lo contraproduent de certes midades. Tractava en Maura de ofegar l' entusiasme republicà y l' entusiasme republicà desboradantse li saltà a la cara.

A Madrid foren celebrades numerosíssimes reunions, algunes de les quals se veieren honradas ab la presencia dels mes actius diputats de la minoria. Contra alguns de aquests representants del poble se concentraren les prevencions dels delegats de l'autoritat assistents al acte, els quals, fent cas omis de la inmunitat parlamentaria, arribaren al extrem de detenir als Srs. Lletjet, Soriano y algun altre, accompanyantlos al Govern civil.

Mes de moment no passà de aquí la cosa. El governador civil se guardà molt de sancionar la extra-limitació comesa pels seus delegats, deixantlos en llibertat immediatament. Al eixir al carrer signaren objecte de carinyoses demostracions per part de numerosos grups de corregionalistes.

Divendres, en la sessió del Congrés, la qüestió de les detencions sigué objecte de algunes intencionades preguntes formulades pels mateixos diputats que les havíen suferits. El ministre de la Gobernació, Sr. Sánchez Guerra, procurà fugir d'estudi, apelant a tota mena d' evasives y sofismes. —No hi ha hagut tal detenció—vingué a dir.—Aquí no hi hagué mes sino que l' governador de la província tenia ganas de parlar ab els senyors diputats, y ls seus agents s' encarregaren de陪伴anys a la seva presència.

Naturalment que aquesta excusa tan galdosa hauria tingut la resposta que s' mereix, a no ser en Romero Robledo, que tirant un capot al govern, declarà finit el debat, y que s' entrava en l' ordre del dia.

Pero lo que no s' ventilà l' diendres quedava intacte pel dissapte. Y en efecte, la sessió de aquest dia, l' última de la serie avants de les vacacions del Carnaval, sigué una de les mes agitades y ruidoses que registran els anals del Parlament.

Exigia en Lletjet que s' llegís l' ordre de la seva detenció, y replicava'l ministre que no ho faria per no cooperar desde'l Diari de sessions a la propaganda republicana. Insistia el diputat per Sant Feliu en que's determinés si l' afirmar que l' actual govern se compón de sagristans constitueix delicto, y exclamava en Rodrigo Soriano:

—¡Y qué ha de ser delicto! Si l' dils'hi sagristans es ascendirlos, si no son més que rapa-velas...

El debat va entaularse ardorós, prenenthi part l' Azácar y en Salmerón en defensa de la inmunitat parlamentaria, sentant arguments irrebatibles. Com un incident del mateix s' entrà a tractar de la legalitat del crit de «Visca la República!» que l' govern s' empenya en calificar de delictuosos.

Tots els diputats de la minoria l' alsaren ab seu atronadora, trobant un eco en les tribunes, que l' repetian sens parar. En tant, els diputats de la catedra reaccionaria clerical se alsavan y rebullien, vomitant tota mena de insults contra ls republicans, y en Romero Robledo no s' entenia de feyna rompent campanetas y més campanetas.

Després de aquesta memorable sessió provocada, no com pretenen alguns, per afany de bullia dels republicans, sino per les intemperancies del govern, emprenyen en anar restringint les garanties legals, hi ha qui assegura que algú v' fer entendre a n' Maura el seu disgust, per haver quedat desamparada la institució monàrquica en el Congrés, tan rudament atacada per la minoria republicana.

Podrà ser això veritat, podrá no ser; pero es un fet y tots els síntomas així ho revelan, que l' actual govern se troba en la mateixa situació que l' seu antecessor, en la situació desventratjosa dels que volent excedir-se en el seu zel intempestiu, perden l' orems. Qui busca conflictes just es que se 'ls trobi. Y així com la situació Villaverde va derrumbarse, al xocar ab la resistència ben justificada per cert de la minoria republicana, de igual manera, corre perill de ser víctima de la mateixa sort la situació Maura, ja de tot punt intolerable.

No tardarem a surtit de duptes sobre aquest particular. Demà passat, dilluns, s' obran les Corts

nal de la veïna França... Als francesos se 'ls hi dei xarà entonar; pero de cap manera als espanyols, en quant al efectuarlo, ho fan ab traïdoria y à manera de manifestació antidiñàstica. Y aquí lo que s' ha de mirar no es la cosa, sino la intenció ab que s' fa.

Ab aquests y altres extrems pel mateix istil, ja veuen si queda ben salvaguardada la institució monàrquica. Sobre tot, se posa en evidència qu' elles son las úniques legals, y 's forma la convicció irrebatible de que la República no té rahó de ser, desde l' moment que totes las llibertats poden viure y prosperar al amparo de la monarquia.

El dret de manifestació, posat al absolut arbitre de les autoritats, queda suprimit, mentre no s' tracti d' efectuar profésions catòliques, rogativas o rosaris de l' Aurora. ¿Qué més necessita Espanya, per alcanciar la gracia de Deu?

El dret de reunió s' exercirà en presència de qualsevol agent de l' autoritat, facultat pera disoldre el meeting en el moment que millor li sembla y detenint à tort y à dret al orador ó al simple concurrent que li fassi més pessa, encare que 's tracti de un diputat investit de la inmunitat parlamentaria.

Y qué vol dir la inmunitat parlamentaria, tractantse de un diputat republicà, es à dir de un diputat ilegal?

Això s' ha de acabar, com s' ha de acabar també que vajin al Congrés y allí s' posin à cridar y alborotar com uns energúmenos... El mateix Romero Robledo al últim se n' ha adonat y ho ha dit: —Si anavam seguit aixís, no guanyaríam prou per campanetas.

Y en Romero Robledo es vot en la materia. ¡Pobret! Ell si que pot dir que d' escàndols al Parlament no n' ha promogut may cap. Té, donchs, autoritat de sobra fins per fer expulsar als diputats que li fassin cosa. Ara mateix ja casi s' ho té tot combinat. Pendent de solució un bon número de suplicacions contra els republicans més cridaners, s' autorisa que se 'ls processi, y se 'ls treu del mitjà. Ja veuen si pot ser la cosa més avinent y més senzill.

Ab els diputats republicans à fora, quedarà convertit el Congrés en una bassa d' oli, y l' ocasió serà arribada de procedir à la reforma de la llei electoral y l' aprobació de la reforma de la llei de administració local.

Tot un plan pera matar el sufragi universal, ab l' excusa de regularisarlo, y per entregat l' administració dels municipis y de les províncies, no ja als elegits directament pel vot del poble, sino als representants de determinades classes socials, que avuy, per més que s' esforzin, resultan casi sempre vensudas en les lluytas dels comicis, y qu' en la successió, sense cap esfors, ocuparan en aquelles corporacions els llochs més importants.

Inútil dir, que ab tot això ha de quedar plenament realisada la revolució desde dalt que 'ns té promesa l' atlot mallorquí. Una revolució completa, en tota regla, basada en l' anulació definitiva del partit republicà.

Perque, no'n d'upin: à horas d' ara ja casi no hi ha Espanya un sol republicà que no s' ajupi, y presenti humilment la popa à la punta de la bota del atlot mallorquí.

Ben seguir pot estarne: som molt bons xicots, y per més que 'ns atropelli, no 'ns hi tornaré. Els majors insults els pendrem com à caricias... Y capassos serém de presentarnos à n' en Maura y d'ri-los.

—No 's pari en barras, ni miri prim: si no'n té prou ab agafarnos, deportins. Si troba que 's gastos de viatge son maluguanyats, fusellins sense contemplacions.

Unicament aixís podrà viure tranquil la monarquia, realisant la felicitat de aquesta patria, que si un perill corre, es el de revertir de tan ditzoxa.

A pesar de que bé podrà succeir una cosa. Quan l' atlot hagi mort als republicans, se trobarà ab que tota l' Espanya se li haurà fet republicana.

P. K.

Un' obra republicana

ISSAPTE al vespre va tenir efecte la inauguració de un local espagnol destinat à alberch del Centre Republicà popular del Camp de n' Grassot. Es precis recorre aquell local y saber la forma en que ha sigut construït, pera comprendre els miracles que poden alcansarse ab l' entusiasme republicà, apliquat à un propòsit.

En efecte: l' agrupació del Camp de n' Grassot vívia de lloguer en una espècie de barraca, sense cap condició favorable. Un dia se li presentà una circumstància propicia ab l' oferiment que li fou fet per D. Plegari Martí, propietari de uns grans solaris del carrer de Roger de Flor, permetentl' l' ocupació del mateix ab un edifici construït de peu y en condicions extraordinariament acceptables.

Quan se vengui l' solar, se tindrà en compte l' import del edifici que serà degudament indemniscat, y del major valor que pugui haver obtingut el terreno sobre l' actual, el 50 per cent serà reconegut al Centre Republicà popular. Interinament pagará al propietari un lloguer molt mòdic, bastant inferior al que venia satisfent per l' ocupació de la barraca.

Ab tals condicions y baix la valenta iniciativa de republicans tan probats com D. Joan Molinas, president del Centre, el veterano de la República don Joan Rosselló y l' incansable D. Francisco Belart, y ab el concurs entusiasta de tots els corregionalistes se trassà l' projecte, se buscaren recursos y s' emprengueren les obres de construccions.

Els recursos no eran sobrats: se feu una emissió de accions de mòdic valor, à fi de que poguessen pender'n fins els obrers de limitats recursos, y no haventhi prou ab elles, se suplí lo que faltava ab la proposició de materials diversos de construcció y ab la prestació continua de jornals, especialment en

els días festius, en que 'ls socis s' animaven els uns als altres. Y era de veure l' brillo ab que persones que may s' havien trobat en aquesta mena de tráfecs feyan de manobras, triganant cabassos de terra y materials, un dia y un altre dia, en tant que l' obra, filla del esfors colectiu, s' anava alsant y present forma.

Per últim quedà terminada, rebent la justa denominació de Casa del poble. Denominació ben meresca, puig el poble l' ha fet tota entera y es el poble qui deu utilitzarla.

Forma l' edifici un magnífich y espayós saló de planta baixa que té en la testera una elegant tribuna. Serveix el saló de cafè y de lloch de reunions, meetings y velladas. En la part posterior s' hi han construït diverses dependencias adequades al servei del Centre, y en uns semi-sótans s' hi han instalat la sala de juntas, que té sortida a un jardí bastant extens.

La idea dels socis del Centre Republicà popular es ara la de instalcar en ell una bona escola, que liuira als seus fills dels inconvenients de l' ensenyansa basada en les falornias y supersticions religiosas. No hi ha de dir que havent realitzat lo principal, cumplirán ab més facilitat encare la segona part del seu projecte, el complement de las republicanas aspiracions.

L' acte de la inauguració sigué solemne y animat. Una bona alegria s' transparentava en el rostre de la numerosa concurrencia, que omplia l' local de gom à gom, vessant per tot lo ample del Carrer de Roger de Flor. No baixarien de 4,000 mil las persones allí reunides.

Numerosos oradors feren us de la paraula, enalçant à la vegada que 'l prestigi de las ideas republicanes, l' esfors admirable dels socis del Centre Republicà popular, que bé s' pot oferir com un exemple digno de ser imitat per tots els republicans, y com un mentís als nostres enemicos que prenen que 'l moviment republicà no es més que foch d' encenalls, pura flamarada.

Una corregionalista que realisen obres tan admirables trayent tota la seva forsa del entusiasme que senten per l' idea, y poden alabarse de que no sols traballan per l' adventiu de la República, sino per la seva conservació demà que quedí establecta. Cada institució popular que 's crehi es un baluard de defensa de la República y un temple consagrat al foment de las ideas progressivas.

P. DEL O

El ministeri dels sagristans que avuy governa a Espanya, s' ha fet acrecentar à que se 'l combati per tots els medis.

Ens hi obliga l' ley escarnida, la justicia atropellada y la dignitat del poble, cada dia més ofesa.

Es precis demostrarli ab fets que no donguin lloch à duptes, que las aspiracions progressivas y redemptoras que alenta la part viva de la nació, no han de cedir, ans al contrari, han de cobrar nous brius, davant de las amenasses ridículas y desatentadas dels émuls de 'n González Brabo.

Tota la llenya que s' proposi repartir no ha de servir més al cap-de-vall que per escalfar el forn de la revolució.

Arxi-catòlica es l' Austria: en aquest concepte, cuina germana d' Espanya. Y no obstant, aquell govern s' ha atrevit à fer una cosa que cap dels de aquí s' hi atreviria: la destitució de un bisbe.

El bisbe de Olmutz, atacat en un folleto anònim, s' havia proposat descubrir al autor del mateix, y tenint notícia de que un sacerdot de la seva diòcesis ne tenia coneixement, li feu violència per ferli revelar, sense per això conseguirho. El sacerdot se tancà à la banda, pretextant que no podía revelar un secret de confessió, al qual devia 'l coneixement de la cosa.

Esbombadas las violències del mitrat, no hi ha gat més medi que destituirlo pera donar una satisfacció à l' opinió pública indignada.

Aquí à Espanya, al bisbe que hagués fet una cosa semblant, li haurien donat un ascens.

Un dupte.

Totas las intencions repressives de n' Maura, totes las seves bravatas, tots els seus propòsits de treure de la legalitat al partit republicà, ¿qué son, qu' significan, qu' representan?

¿Son fills de la fieresa ó de la por?

Hi ha qui anant à las foscas, disfressa l' cangrejo, cantant. Per aquest y no per altre motiu està entonant l' atlot l' himne de la reacció.

Parla 'l bisbe de Vich y diu:

«Catalunya è Iglesia son dues coses en lo passat de nostra terra qu' es impossible desciarlas: son dos ingredients que lliguen tan bé fins à formar la Patria; y si algú volgues renegar de la Iglesia, no dup'ti que al mateix temps hauria de renegar de la Patria.»

Això es parlar com l' Evangel. Aixís ho hauran de comprender al cap y à la fi, ls qu' encare s' empenyan en negar que 'l regionalisme català sigui un moviment regressiu y clerical.

Borrar dels llabis el crit de «Visca la República», no dire que sigui impossible, ni tampoch negaré que pugui intentarse.

¿Pero, qui será capás ara ni may de borrarlo del cor de un poble que té xifradès en la República la flor de las seves aspiracions?..

Estrada Palma, el digne president de la República cubana, va resultar un home de govern de cos enter. La secular influència espanyola havia introduït

LA CAMPANA DE GRACIA

en aquell país el vici de la Loteria: el poble, imprudent, afalagat per l' ilusoria perspectiva d'enriquir-se soptadament, pagava tribut preferent á la gran timba. Y fins després de realisada la independència, tractaren les Càmaras de restablir la Loteria, com una bona ajuda á las cargas nacionals.

Pero la llei per las Càmaras votada, ha sigut objecte del veto del President, qui exposa l' idea de dedicar al foment de las Caixas d'estalvis, lo que tan imprevisorament se derrotxa en perseguir la sort.

Cuba pot enorgullir-se de contar ab un magistrat tan digne, tan honrat y tan enter.

Un regalo que acaba de fer al país productor la majoria monàrquica del Congrés: el tractat de comercis amb Suecia y Noruega.

Res importa que l' govern hagües contre el compromís de no firmar cap tractat de comers, sense procedir prèviament á la revisió aranzelaria. En el present cas li ha faltat l' espero, y l' tractat s' ha votat, sent de notar que molts dels que procediren á la seva defensa, reconegueren qu' era perjudicial al país. Y ab tot, li han donat el vot, perque al govern aixís li convenia, y entre l' país y l' govern, no vacilan mai: el govern es el primer. No en va l' acta de diputat del govern l' han rebuda; al país no li deuen res... sino la consideració de que l' aguanten.

La famosa circular del Noy Maliquer va ser publicada en vigilias de Carnestoltes.

L' època més propicia per questa classe d' esbronchs á la llei, á la justicia y al sentit comú.

Pero al Noy Maliquer li falta autoritat per erigirse en defensor de la llei. S' ha de desenganyar: no n' hi ha prou ab que sigui amich de D. Manuel Henrich.

En La Correspondencia Militar de Madrid han vist la llum les següents ratllas:

Examinant un quadre estadístich en el que apareix consignat el número de defuncions ocorregudas en l' Hospital militar de Carabanchel durant l' any que acaba de transcorre, y las causes que las han produït, apareix la tuberculosi, ab una xifra bastant elevada.

Homes de gran autoritat en la materia, han afirmat que l' desarollo excessiu de la tuberculosi en nostre exèrcit, se deu principalment á la falta de principis nutritius en l' alimentació del soldat, y á la falta de condicions higièniques en els quartels.

**

¿Qué tal? ¿Qué me 'n diuen d' aixó?

¿No es veritat qu' encare sembla durar la ratxa mortífera que tantas víctimas va produhir á Cuba y á Filipinas?

Hem perdut las colonias; pero no hem pogut perdre las malas manyas que se ceban en la salut y la vida dels pobres fills del poble cridats á las filas.

Si no 'ls poden alimentar bé, ni 'ls poden hostatjar com fora degut, ¿per qué 'ls hi fan anar al servei? ¿Será que 'ls hi fan anar no més que pel gust de aniquilarlos?

Sobre la guerra del extrém Orient, en Maura ha parlat y ha dit que res tindria d' estrany que 'ns alcancessin algunes salpicaduras.

¡Bon auguri!

Es molt gran la sort d' Espanya posada á mercé de aquests governants, incapassos de tota previsió, y que ja per endavant entregan el país als decrets de l' adversitat.

Encare podem caure més fondo de lo que 'ns trobén. En Maura 'ns farà l' obsequi de donarnos la darrera empenta.

ARTÉS, 13 de febrer

Apenas el nostre monterilla ha presa posseisió de la Alcaldia, que com á bon perdigot ja 'ns ha ensenyat el bech, propinatnos una armoniosa reflada, fentnos saber per medi de pregó que quedavan terminantment prohibits los balls de màscaras.

Tal inesperada ordre encare que el monterilla signi un catòlic furibun, no partí de ell, sino de mossens Guindilla y germans cacichs reaccionaris que forman en la bandera de la gent de bé que, en vista de las grans simpatias que 'l poble els té, tenian p' que alguna més

cara en pago á las sevases fanfarronades no 'ls fes alguna caricia.

TORREGROSSA, 15 de febrer

En la Societat Juventut Republicana's va celebrar el dia 11 la festa de la República, ab grans mostres de entusiasme de la classe treballadora que fins ara havia estat dominada pels quatre envejoses que volien dirigir el poble, tan sols pera xuclarli la sanch. Pot dirse que Torregrossa no 's queda enrera en materia de energías y de fé, per la idea emancipadora del poble espanyol.

SAMPEDOR, 14 de febrer

Si tenim un ex-xuma porróns de sacrifia pera secretari, podem donar las gracies al nostre mossens escaramanyes. Ell el feu venir com á mestre pera ocupar el puesto del Sr. Riera (republicà), y quan els cacichs de més fama el coneixeren bon apóstol, li confonen el càrrec del secretari. Cada dia 's demostra mes arrogant contra aquell que 'l manté, atrevintse á dir que á la casa de la vila s' ha de pagá y callar.

SR. ALCALDE: «No hi ha medi de acabar las agallas á n' aquell tiburón?

Si la llei disposa que 'l balans municipal, reparto de consums y cédules hagin de ser exposats al públic els días de reglament ¿perquè li permeten que ho guardi á la secretaria?

SITGES, 15 de febrer

Tal com va dirse van resultar exactes totes las profeccions sobre la conjunció electoral del nou ajuntament. Aquell valent separatista cubà y cridaria expresidament que la fou Agrupació catalana de Sitges; desde que 's troba vestit ab el trajo de concejal que vol empedra la feyna de peones pera destruir a cops de picot las obras que altres aixecarem ab un patriotisme que may tindrà ell. Tot l' interés seu consisteix en buscar la manera de donar un cop de fols als dinés dels pobres. Aixís es la gente honrada que gracies á la famosa conjunció ens está desadministrant.

REUS, 13 de febrer

Corren certes rumors per tot el poble, sobre si l' insigne merlot que 's ha fet celebre pels seus fets y que 's ha guanyat el títol de «Mossen Nas» (Parent de 'n Sanchez Toca) ha sigut atrapat jugant á la morra, nada menos que en companyia de una mongota.

Llitàstima d' haverlo's hi atrapat sense haver acabat la partida; i pobres! ja es ben trist, comensar ab alegria y acabar sense gust.

Ja 'm semblaix á mí que l' ensototan «Nas» hi era molt aficionat á n' aquella classe de joch de la «morra», porque aixó de sis! tres! nou! es molt bonich qu'no es veritat?

PERAFORT, 16 de febrer

El nostre escrabet místich està rabiós. El dia 11 dels corrents, els republicans de aquesta població celebraren una gran festa ab los correspondents cants de *Marsellesa* y crits de viva la d' aixonsas.

Al saberlo mossens Teula fet una furia puja al cubell de les mentides, dihent unes tonterías y unes atrocitats que feren esparrver als sants de la iglesia, no poguent ferho ab los feligresos, pues casi no 'n' hi havia cap.

Canta, canta, canario! que mentres els republicans creixen que 's un primor tú vas quedante sol ab los cants y lletanias.

UNA MINA

Ajuntament de Bilbao, acaba de descobrirne una.

Aixó, al primer cop de vista, sembla no tenir res de particular. Tractantse d' una província com la de Viscaya, tan rica en aquest concepte, que 'n té la friolera al cubell de les mentides, dihent unes tonterías y unes atrocitats que feren esparrver als sants de la iglesia, no poguent ferho ab los feligresos, pues casi no 'n' hi havia cap.

Però que 's desprès regidors bilbains acaben d' inventar?

El privilegi de poguer fer mal de cap al próxim d' una manera ó altra deu haver de pagarse.

Convié, donchs, explotarlo en benefici de la ciutat. El dilema ha de ser aquest: O s' afluixa la mosca ó forta campanas.

Modestia apart, á nosaltres ens sembla que ab la de Gracia ja n' hi ha prou.

cans, l' Ajuntament de la hermosa capital del Nord va constituirse, lo mateix que 'ls demés d' Espanya, l' dia primer de Janer.

Apenas entrat el nou municipi en funcions, va observar que aquí y allà, escampats en diversos indrets de la vila, hi havia numerosos edificis desde 'ls quals y ab lamentable freqüència s' pertorbava sense necessitat l' ordre y la quietut qu' en tota població ben regida deuen renyar.

—¿Què son—preguntaren els nous regidors—aquesta casas que tanta inútil saragata mouhen?

—Iglesias.

—Y aquest endiablat soroll que arman, sab qu' l' fan?

—Ab las campanas.

Ja van tenirne prou. Resolts á posar fi á tan desagradables entreteniments, els regidors van cridar als rectors de las parroquias.

—Voldríam vostres tenir la bondat de no tocar més las campanas?

—¡Y aral... ¡Per què?

—Perque fan massa ruïdo y molestan al veïnat.

—A pesar del seu sagrat caràcter, els rectors no van poguer estar de posarse á riure.

—Ens es absolutament impossible accedir á la seva extravagant demanda. Las campanas son eynas tan necessàries á la Iglesia y desempenyan en el culte catòlic un paper tan trascendental, que sense elles no podríam fer res.

—¿Per què serveixen?

—Per tot... Anuncian els naixements, senyalen las defuncions, festejan els enllaços matrimonials...

—Pero... ¿creuhen vostés que sense l' repic de las campanas las criatures no naixerian, els moribundos no s' moririan y las parellas á punt de casar no s' unirien igualment ab el sant llas del matrimoni?...

—Ni somiarhol... Semblant supressió treuria als actes més importants de la Iglesia tota la seva solemnitat.

—Donchs bé, senyores rectors: com que l' Ajuntament no 'opina com vostés y es ell l' encarregat de vetllar per la tranquilitat dels bilbaïns, els prohibim terminantment que toquin may més las campanas.

—¿Prohibicions á nosaltres?... ¡Las tocarém!

—Molt bé! Potser si que las tocarán; però sàpiguen que cada vegada que las toquin pagarán 25 pessetes de multa.

Vels' aquí la mina que 'l municipi de Bilbao ha trobat.

Perque es de creure que essent el campaneig una cosa tan necessària com els rectors suposen, no permetran que 'ls casaments resultin mal fets, els morts mal enterrats y els nous infants mal nascuts per haver deixat de repicar un rato las campanas.

Las campanas, donchs, tocarán com sempre; pero cada repic valdrà al Ajuntament bilbaí 25 pessetes.

—¿Es ó no es productiva la tal mina?

Trassat el camí y donat l' exemple, lo que ara convindria es que 'ls demés municipis el seguirissen.

El de Barcelona, sense anar mes lluny, que sempre va curt de quartos, no podria trobar tal vegada en aquest filó inesperat el remey de la seva llasticosa situació econòmica?

Més iglesies que á Bilbao hi ha aquí y ab més amohinosa persistència traballan els seus campaners.

Per què no s' imposs també á tots el rectors, econòmics y caps de convent, siguin del sexe que 's vulgui, l' impost que 'ls desperts regidors bilbains acaban d' inventar?

El privilegi de poguer fer mal de cap al próxim d' una manera ó altra deu haver de pagarse.

Convié, donchs, explotarlo en benefici de la ciutat.

El dilema ha de ser aquest: O s' afluixa la mosca ó forta campanas.

Modestia apart, á nosaltres ens sembla que ab la de Gracia ja n' hi ha prou.

A. MARCH

QUARESMA

Puja tot serio á la trona
el reverent pare Rap,
pren un polvo, mira al públic
y comenza á predicar.

—Germans: Extingits els ecos

del turbulent Carnaval,
ha arribat l' hora tremenda
de purgá 'ls vostres pecats.
L' Iglesia, sempre amorosa
y atenta á facilitar
la salvació de las ànimes
que 's poden havé esgarriat
durant aquests tristes dies
de sarragatas y balls,
ha arreglat tan bé las coses
que de la llaga al costat
hi ha collocat el cauteri.

Per xo, traç del Carnaval
vé la Quaresma benèfica,

época de santitat,
época d' exàmen fondo,

y sobre tot, bons germans,

época de penitència

y dejuni general.

Si! No ho creguen que l' Iglesia,

al recordarvos cada any

l' obligació del dejuni,

ha fassí per fastidiar

y donar torment al próxim:

ben al contrari; si ho fa

es en benefici vostre,

per l' interès paternal

que li inspiren tots vosaltres,

anyells del seu gran remat.

Efectivament: fixantnos

en las disbaixas que 's fan

durant tot el Carnestoltes;

després de tant traguar,

després de tants disbarats

de tots classes y midas,

'voler res més natural

que demàna á l' abstinença

el repòs que ha de tornar

al cos fatigat la forsa

que 's excessos li han robat?

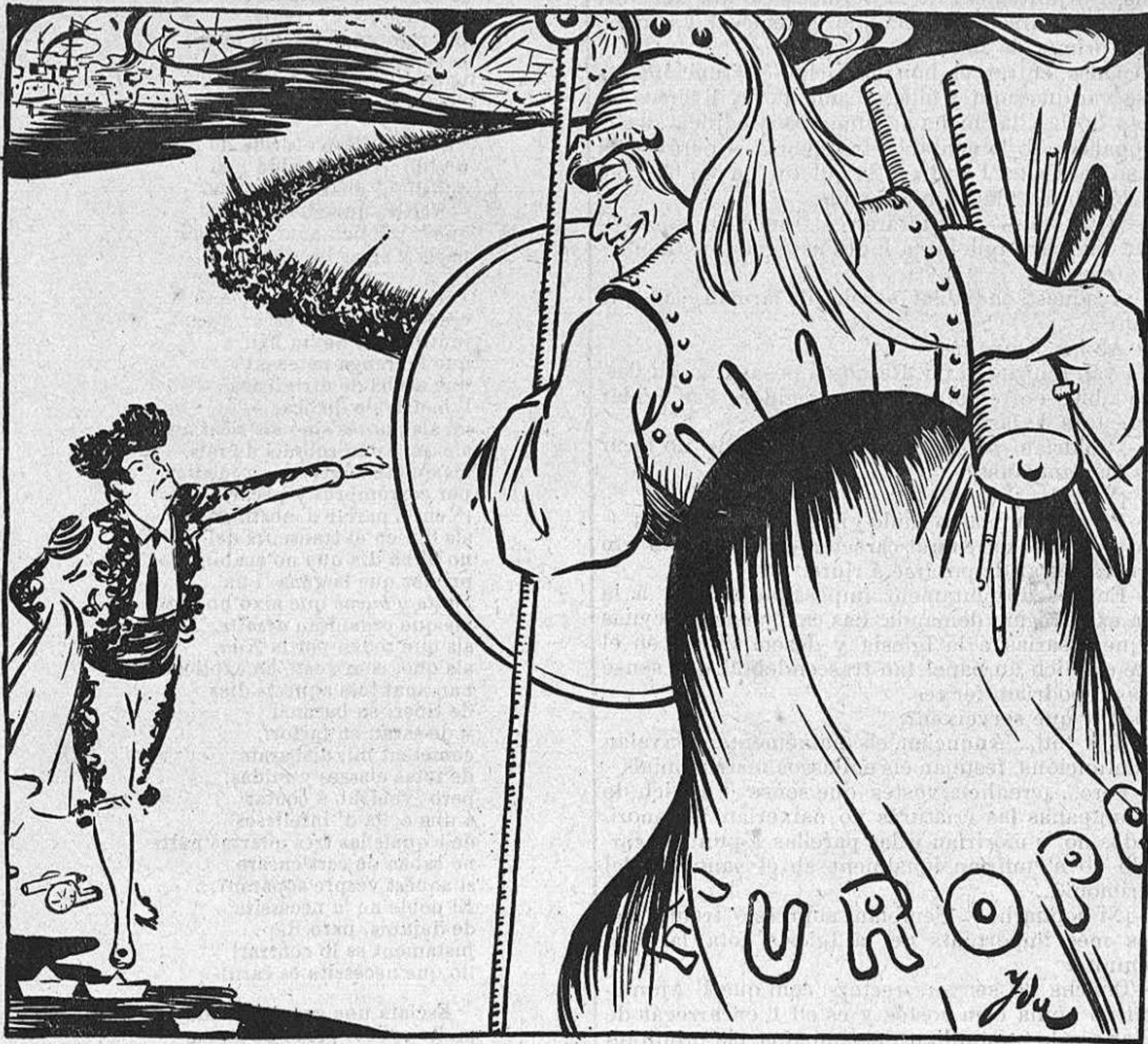
El dejuni, donchs, no es càstich,

com molts volen suposar:

el dejuni es medicina,
específich sens rival
per retornar al cos del home
la serenitat, la pau,
la elasticitat perduda,
l' equilibri pertorbat.

—¡Pare Rap!—crida de prompte
un obr

Espanya y la guerra rus-japonesa

ESPAÑA.—Tinch l' honor d' anunciar solemnement á las potencias que jo 'm declaro neutral.

EUROPA.—Gracias, señor elefante.

—Acabem. Li sembli ó no, poch m' importa... Signui que vosté s' interessa per mí perque es bò, y sigui qu' ell s' hi hagi interessat perque es molt catòlic, tot es interés y cregui que n' estich cuya... Vaja, prou. Dicu que prou; apartis!—

Te un excés nerviós y assentants continús ab deliri:

—...Perquè estas tan trista, Enriqueta? «Deveu passar molts apuros, oy? La teva mare morintse y... sense un clan!... Ah!... Pobre Enriqueta; me'n fas molta d' angúnia, Enriqueta... Caram, caram, y tú ets una nenal... A pesar de lo bufona y desarrollada no ets mes qu' una nena y tantas tribulacions y tant trabai com tens!... Mira, sabes que podem fer?... Demà no vens; m' esperas a casa teva, ¿Sabs? M' interessa y t' fare tot lo que pugui... Se'n poden fer molta de coses á la forsa!...

En Guillem te una foblada, al cor que l' fa caure en sech. Dona contra la vidriera y una dels vidres groixuts se trenca ferintlo en el cap:

—¿Cóm?... «Eh!... Ah, l' lladre!... Y tú, Enrique ta; també hi ha caigut tú!

—Sense amor... Repugnante!... Odiantlo!...

—Y per així m' odias també a mi!... Diuen que dels pecats dels pares, els fills... ah, no!... Jo no 'n soch de fill d' ell!... No m' ha educat, ni s' ha cuydat de mi!... me tracta pitjor que à burro de feynal... Ha sigut l' enemic en tots els meus ideals. Coneixia el meu amor per tu y hasta aquí ho arribat à llençar la salivada!... No n' hi soch de fill!... no te'n vull fer de mal, Enrique!... No n' hi soch de fill!...

—S' en vā desesperadament cap al fondo.

—Sosseguis... Jo tampoch n' hi vull fer de mal!... Guillem no plor, no's desperi... per Deul...

—¿Que no plor?... Y que li importa á vosté que plorí ó no?... Deixim estar...

—Fins aquí m' creu dolenta? Podia creure en vosté en cas de que hagués sapigut la meva cayguda?... Podia acceptar el seu amor pur en el cas de que l' hagués ignorat? De cap manera, Guillem; jo he sucumbit per la vida de la mare, pro may m' hauria venut per comprar pà pera mí. Ara ja ho sab tot: perdonim y olvidam. Demà ja no tornaré á n' aquesta casa...

—Ay, Enriqueta que serém dos els que no hi tornarán... Perque jo, jo, no 'n soch de fill d' aquesta casa. El fill es el que 's forma en tú, aquest desgraciat, que jo ampararé... El reconeixerà son pare, o hi haurá un daltabaix! T' ho juro.

ESPATECH

ELS HI AQUÍ UN BANDO EXPEDIT PER L' ALMIRALL ALEXIEFF, Y QUE RETRATA AL VIU LA DURESA DELS SÚBDITS DEL CZAR. DIU AIXÍS:

«SERÀN FUSSELLATS:

»1.º ELS JEFES Y OFICIALS DE LAS FORSES QUE'S RENDEIXIN AL ENEMIC, SIGA LA QUE 'S VULGA LA SEVA SITUACIÓ.

»2.º EL SÚBDITA CIVILS Y MILITARS DEL CZAR QUE ACONSELLIN CAPITULACIONS O RENDICIONS.

»3.º ELS JEFES DE FORSES QUE SOLICITIN PARLAMENTAR.

»4.º ELS QU' ENTREGUIN FORTS O POSICIONS QUAL DEFENSA SE 'S HAJI CONFIAIT.

Y res mes... Encare que m' sembla que ab lo dispost ja n' hi ha prou, pera ser valent si 's plau per fóra.

«LA VIDA DEL CZAR»: tal es la divisa de aquell poble que somnis á la voluntat de un autòcrata, al qual no falt qui s' empenya en presentarlo com un agent de civilisació.

Sobre l' soldat rus s' ha dit que la seva característica es la resistència.

El crit que molesta á n' en Maura

Al véurela tan graciosas,
tan maca, tan sugestiva,

cóm vol, senyor president,
que tots no li cridem Viva!

No n' hi ha prou ab matarlo. Mort y tot se queda dret. Pera ferlo caure es precis ademés donari una empenta.

Aixís ho diu á lo menos una vella llegenda moscovita.

Entre ls que van á buscar las últimas conseqüències de lo que podrà esdevenir del conflicte rus-japones, hi ha qui tem que la victòria del Japó podrà treure á la Xina del seu secular ensopiment, y establir en el mon la preponderància de la rassa groga.

A mi, francament, aquest temor no 'm preocupa poch ni molt.

Sense necessitat de la intervenció del Japó, ja fa molt temps que la rassa groga s' está desenvolupant per tot Europa y principalment per Espanya. Es la rassa dels proletaris que no menjan, dels pobres treballadors extenuats, víctimes de l' escassés, de l' anèmia y la tuberculosi.

Una rassa, si no propiament groga, esrogueïda... lo qual es cent vegadas pitjor.

En Montero Ríos, tan demòcrata, tan radical que volia ser, ha comensat á fer figura.

Las seves últimes declaracions l' han vingut á colocar si fa no fa al mateix nivell de un Maura qualsevol.

Es lo que havia de ser, dat que las coses cauen sempre del costat á qu' s'inclinan.

Lo mes bonich en tot aixó es la situació en que ha quedat en Canalejas, el sembrador de les idees democràtiques en el camp de la monarquia. Li passa á n' en Canalejas lo que á n' aquell pagès que deia:

—Vaig plantar patatas y qué dirian que m' va sortir?

—Patateras?

—No: una manada de porcs que se me las van menjar.

Per aquests resultats, es ben maluguanyada la llavor y l' temps que s' hi pert plantantla.

La justicia espanyola.

Per haver reproduït un famós article de 'n Blasco Ibáñez, el director de *El Combate*, semanari republicà de la Corunya ha sigut condemnat á un any y quatre mesos de presó.

«Pero no diu la llei que 's responsables de un escrit son els autors y no 's copistas?»

Sí, señors. Pero aquí no sembla sino, qu' en la impossibilitat de enviar personalment al diputat per Valencia á la presó, s' haja buscitat la manera d' enviarli per taula.

El Papa Sastre acaba de donar de baixa á tres sants del calendari. Son els tals Sant Sixto, Sant Hipòlit y Sant Felix.

S' ha descobert, no sé com, qu' eran tres sants fuls... ó com si diguissim *sevillanos*, y Pío X, sense pensars'hi gots, l' ha retirat de la circulació.

Y ara qui indemnisa als catòlics dels actes de devoció que havien dedicat á Sant Félix, á Sant Hipòlit y á Sant Sixto?

Sobre las últimas salagardas ocorregudas en el Congrés, va dir l' atlot que no tenían cap importància: qu' eran com un adoqui que sobressortís del nivell general de un empedrat.

Donchs fins essent aixís, caldrà que vagi ab molt cuidado á posar els peus.

En aquests cassos el qui menos s' ho figura ensoga y s' romp la crisma.

Alta filosofia.

Espanya no ha de preocuparse poch ni molt del conflicte que 's ventila en l' Extrém Orient. Si encaire posseïssim las Filipinas podríam escamarnos; però varem tenir la sort de pérderles y per aquest cantó no 'ns ha d' aflijir cap mal-de-cap.

No podem perdre l' rellotje, perque ja 'ns l' han robat. Ni la preocupació hem de tenir de saber quinora es.

Aquest estat paradisiàch el devém als governs de la monarquia.

Ab motiu del Carnaval varen ser suspesas las sessions de Corts, las quals serán reanudades demà passat dilluns.

Salut y bons pulmons, diputats amichs de la minoria republicana!

Sabut es que la llei de cassa estableix la veda á partir del 15 de febrer. Donchs bé: un telegrama de Madrid del 16 consigna la següent notícia:

«El presidente del Consejo de ministros ha salido para una finca que la condesa de Bornos posee en la provincia de Toledo.

El Sr. Maura va acompañado de su hermano Bartolomé.

Se propone pasar dos días de campo dedicándose á cazar.

Es a dir: se proposa passar dos días de camp, faltant descaradament á la llei.

Y aquests son els homes que volen presentar-se davant del país com els definidors supremes de la legalitat!...

Al últim s' ha descobert el marro. Un senador ho ha dit ben clar, sense mossegassar la llengua: el projecte de sanejament de la moneda no es mes que una excusa pera crear costosas oficines.

Res: se tracta de que alguns amigatxos del ministerio puguin xalarse xarrupantseli 'ls remes y 'l caldo... y en quant á la moneda si está malalta, que s' alivhi... Després de tot, pels que cobran en or la seva assignació, la moneda sempre está bona.

Els franchs han arribat á 40.

¡Quina glòria per en Maura!...

Si la cotisiació dels franchs hagués d' equiparar-se ab la temperatura dels malalts, tindríam que 'ls 40 graus indiquen un estat gravíssim, desesperat, rellevant de una mort próxima.

Aixó té entregar la sort del país als cuidados de un curandero xerraire.

Cent mil russos van á caure sobre 'ls pobres coreans? Si aixó es cert, per fret que tinguin, ja anirán ben abrigats.

Reformeu depressa 'l mapa y poseuhi 'ls nomes mes bé, que 'l mar Groch, desde fa dies, s' està tenyint de vermell.

Portantme de Mokpo á Kioto y d' Hakodate á Fusán, m' estan posant els periódics un cap com uns tres quartans.

Rata es l' imperi de Russia y ratolí l' japonés, y en quant al gat, ni cal dirlo: el gat es sempre l' anglès.

Al Assia torran castanyas per repartir á la ventura. Ja serà molt si al final no n' arrepleguem alguna!

L. WAT

XARADA

No t' has emprès mala tasca volgunt *prima-dos-tres-quart* una noya casadora que *prima* en un taller gran voltejat de xixaretlos mitj' hora avans de plegar! No siguentli mare propia y tenint per altra part un gènit bastant esquerç com té la noya, veysam si 'n sortiràs penedida y ab un disgust colossal. Perque es trapella y d' aquelles plenes de dos insensat que ni 'l rey els hi es bon mosso ni 's fan ab pobres honrats. Si li passés algú *lance* mes ó menys natural, ab lo que té de xerrira *tercera quarta girat* que tú li has encaminada guida d' un ff bastant, pel prurit de darli 'l *quarta girat*: dos mes amargant.

J. COSTA POMÉS

ANAGRAMA

Siguient un fadrí molt bò del seu ofici, en Pasqual, m' ha construit ara un tot qu' es un verdader total.

T. RUSCA

TRENCA-CLOSCAS

P. TASSO SOTER

Formar ab aquestas lletras el títol de una comèdia.

ANTÓN CARARACH
TERS DE SÍLABAS

...

Sustituir els punts per lletras de manera que legit horitzontal y verticalment digni: 1.ª ratlla: ofici d' home. 2.ª Nom de dona (diminutiu) 3.ª Ofici d' home.

A. CARARACH

GEROGLÍFICH

F I M I

F I M

F I

XECH DE LLANSÀ

Caballers: Fusteret de Horta, M. Santaló y P., Auto-bromista, M. Sugranyes, y Bala Perduda: No ns plau-hen.

Caballers: Ll. Carbó C., F. Joanet, Victoria Cerilla, B. Mamé, y R. F. S. Bien, salau.

Caballer: A. M. (Osor): Segons quins assumptos no ns convencen y segons còms ens els cantan, devegadas no 'ls arribem á entendre. — J. Faiges Cañals: Està carregada de defectos. — Felix Cantimpló: Va bé y gràcies. — A. Ribas Ll.: Una cosa ó altre ó potser totas dues — Ricardo San: El sei molt jove no l' abona de ser un mal poeta. — J. Bosch y Romaguera: No va malament. Faré els impossibles. — Paco Jovenell: Ja 's veu que vosté es molt jovenell. Y molt inexperimentat. — J. Tarragó

No senyor; els ninots no son del nostre agrado. Està dissenyat per lo de la mala lletra. — Josep Rosselló: Mil mercès. Queda nostre. — Martí Revoltons: Las cantarella m' agraden molt. Suposo que 'l Sant Ofici serà de la mateixa opinió. — N. N.: Passi per la llibreria que li contestaran personalment. Ah, y tantas memorias al bisbe.

— S. M. (Cassà de la Selva): L' assumpto té poch interès general. — M. S. y R. (Alforja): Aixó es perillós. — Un dijoni del hivern (S. Martí de Sarroca): Sense firma al peu no 's fa cas de cap carta.

Imprenta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.